

Det er nu, vi har mulighed for at fastsætte rammer for fremtidens butikshandel. Er bycentre og landsbyer allerede drænet for butikker, er det så godt som umuligt at vække dem til live igen.

Den afgrænsning, der i forslaget er sket af, hvilken type butikker der kan lægges uden for bycentre, er fornuftigvis blevet rettet til under høringsrunden. På den anden side er jeg da ikke blind for, at hvis det på et senere tidspunkt viser sig, at de rammer og den afgrænsning, der er fastsat i ministerens lovforslag, viser sig at være i vejen for en fornuftig udvikling af detailhandelen, må vi tage loven op til en fornyet drøftelse.

Men vi kan ikke afvente udviklingen for at se, hvad der sker, og hvilke krav der rejser sig, for så kan det meget nemt være for sent at påvirke udviklingen. Derfor er det naturligvis også en nødvendighed at lægge rammer for den udvikling, der skal ske frem til de nye regionplaner, som kommer. CD er enig i den afgrænsning, der er sket.

Vi kan som sagt støtte miljøministerens forslag, og vi håber på en hurtig udvalgsbehandling. Samtidig har jeg tilkendegivet, at CD ikke kan støtte Enhedslistens vidtgående beslutningsforslag.

Egil Møller (DF):

Forslaget fra miljø- og energiministeren har ifølge bemærkningerne bl.a. det formål at styrke administrationen af de gældende regler på området. Planlægningsindsatsen ved de obligatoriske 4-årige revisioner skal styrkes. Uanset at der i lovforslaget umiddelbart er argumenter, der taler for en stramning af de nugældende regler, skal jeg ikke undlade at gøre opmærksom på, at der fremover vil ske en begrænsning i kommunale og amtskommunale ønsker i lokalområdet. En regionplanmyndighed kan efter lovforslaget fremsætte indsigelse mod en anden regionplanmyndigheds forslag. Herefter er det så op til miljø- og energiministeren at afgøre, hvem af de to parter der får sine planlægningsønsker opfyldt.

I Dansk Folkeparti har vi tillid til, at de enkelte regioner er kompetente til at planlægge erhvervsudviklingen i de pågældende områder. Vi ønsker ikke en yderligere stram centralistisk styring af dette lovområde, hvorfor vi i Dansk Folkeparti ikke ønsker at støtte forslaget.

Flemming Hansen (KF):

Jeg skal indledningsvis understrege, at jeg taler som privatist.

Der er tale om et meget omfattende lovforslag med betydelige konsekvenser og på et tidligere tidspunkt end i dag en betydelig medieinteresse. Forslaget har mange gode ting i sig, synes jeg, og også nogle mindre gode ting.

Min generelle opfattelse af forslaget er, at det er et godt forslag. Det bekræftes også af de mange positive høringssvar specielt fra detailhandelens organisationer, som ministerens også præciserede.

For at tage det mindre gode først: Det, der gør mig lidt betænkelig for ikke at sige indledningsvis meget betænkelig, er, at arealstørrelserne skal fastlægges i et lovforslag. F.eks. kan man i dag ikke med indsigt i detailhandelen forestille sig, at man bygger en møbelbutik på under 1.000 m². Den vil ikke kunne blive rentabel, og derfor er jeg meget betænkelig ved disse meget faste grænser for detailstørrelserne.

Så er jeg også bekymret over, at man ikke venter på butiksstrukturkommissionens betænkning. Jeg synes ikke, den er så langt væk, at det ikke skulle kunne lade sig gøre at vente det halve års tid ekstra.

Jeg er også betænkelig ved bureaukratiet og den offentlige styring, der er. Jeg kan ikke helt se, hvorvidt det fremgår af lovforslaget, om de offentlige myndigheder så også skal bestemme, hvor mange tøjbutikker der f.eks. må være i Horsens. Det kan man måske læse af lovforslaget, men hvis man kan det, så er jeg i hvert fald ikke enig.

Og så er jeg endelig en lille smule bekymret over den centralisering, der kan være tale om. Jeg kan ikke vurdere, om den er større end i dag. Hvis den ikke er større end i dag, er det efter min mening i orden, men bliver den større, kan man have betænkeligheder ved det.

Men ellers betragter jeg lovforslaget som en generel opstramning af 1987-loven, og det synes jeg sådan set er fornuftigt. Jeg har læst lovforslaget tre gange og bemærkningerne – det er jo især dem, der fylder meget – tre gange, og det virker, som om det er en opstramning af 1987-loven, det kan ministeren jo bekræfte bagefter, og dermed giver det efter min opfattelse Bilka og Detailhandelens Udviklingsråds medlemmer mindre mulighed for at overtale – i citationstegn – kommunalbestyrelserne, som de ellers har været så dygtige til.